COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.2.2013
SWD(2013) 34 final

Pachetul privind siguranţa produselor şi supravegherea pieţei

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

Care însoțește documentul

PACHETUL PRIVIND SIGURANŢA PRODUSELOR ŞI SUPRAVEGHEREA PIEŢEI

O propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța produselor de consum și o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea pe piață a produselor

{COM(2013) 75 final}
{COM(2013) 78 final}
{SWD(2013) 33 final}

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

Care însoțește documentul

PACHETUL PRIVIND SIGURANŢA PRODUSELOR ŞI SUPRAVEGHEREA PIEŢEI

O propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța produselor de consum și o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea pe piață a produselor

1. REZUMATUL DESCRIERII PROBLEMEI, SUBSIDIARITATE ȘI OBIECTIVE

1.1. Contextul politic

Libera circulație a produselor de consum sigure și conforme este unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene. Acest principiu constituie un pilon important al pieței unice și permite consumatorilor și întreprinderilor să cumpere sau să vândă produse într-un alt stat membru.

Evaluarea impactului vizează produsele fabricate nealimentare care sunt supuse normelor de armonizare ale UE pentru anumite categorii de produse sau Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor (denumită în continuare „directiva privind siguranța generală a produselor”), aplicabile produselor de consum. Acest set de norme ale UE a instituit cerințe privind siguranța produselor pentru un număr mare de produse, celelalte categorii de produse fiind reglementate de dispozițiile privind libera circulație din tratat și de principiul recunoașterii reciproce.

Supravegherea eficace a pieței ar trebui să permită identificarea produselor nesigure sau periculoase, împiedicarea comercializării lor sau retragerea lor de pe piață, precum și sancționarea operatorilor lipsiți de scrupule sau care încalcă legea. Ea ar trebui să acționeze și ca un important factor de descurajare. În cadrul pieței unice în care produsele circulă liber, supravegherea pieței trebuie să fie extrem de coordonată și să permită o reacție rapidă pe un teritoriu întins.

Cu toate acestea, supravegherea pieței nu a ținut pasul cu evoluția cadrului de reglementare al Uniunii Europene. În ultimul deceniu, s-au făcut progrese prin punerea în aplicare a directivei privind siguranța generală a produselor, care trebuia să fie transpusă până la 15 ianuarie 2004, și prin intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2010, a Regulamentului (CE) nr. 765/2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor. Aceste instrumente juridice, împreună cu normele de supraveghere a pieței din cadrul legislației sectoriale de armonizare a Uniunii, oferă în prezent un temei juridic la nivelul UE pentru supravegherea pe piață a tuturor produselor de consum (atât armonizate, cât și nearmonizate) și a tuturor produselor armonizate (pentru consumatori și utilizatori profesioniști). Cu toate acestea, normele de supraveghere a pieței sunt fragmentate și răspândite în diverse acte legislative ale Uniunii (Regulamentul 765/2008, directiva privind siguranța generală a produselor și legislația sectorială de armonizare a Uniunii), ceea ce creează confuzie în rândul operatorilor și al autorităților naționale.

Arhitectura globală a normelor Uniunii privind siguranța și conformitatea produselor

Produse	Produse de consum	Produse de uz profesional
Armonizate	Directive și regulamente sectoriale specifice și directiva privind siguranța generală a produselor	Directive și regulamente sectoriale specifice
Nearmonizate	Directiva privind siguranța generală a produselor	Norme naționale privind siguranța produselor în temeiul „regulamentului privind recunoașterea reciprocă”

		Articolele 34 -36 din TFUE

Această inițiativă este una dintre cele mai importante acțiuni ale Agendei consumatorului european[1] și ale Actului privind piața unică II[2], ambele adoptate de Comisie în 2012.

1.2. Definirea problemei – Produse nesigure și neconforme pe piața unică

Piața internă a produselor este imensă. În 2010, comerțul cu produse de consum armonizate și nearmonizate în interiorul Uniunii s-a ridicat la aproape 1 000 de miliarde EUR. Se estimează că valoarea sectoarelor armonizate din UE-27 (incluzând atât produsele de consum, cât și produsele de uz profesional) este de cel puțin 2 100 miliarde EUR.

Piața internă a UE ar trebui să permită libera circulație a produselor sigure. În vederea unei aplicări eficace a principiului liberei circulații în domeniul siguranței produselor, este necesar ca evaluarea menită să stabilească dacă un produs este sigur sau nu și, prin urmare, dacă ar trebui sau nu să rămână pe piață să fie efectuată în același mod în toate statele membre. Libera circulație a produselor sigure ar trebui să fie promovată și produsele nesigure ar trebui să fie detectate în mod eficient și retrase de pe piața unică a Uniunii Europene.

1.2.1. Problema 1: Dificultăți în respectarea cerințelor UE privind siguranța produselor

Respectarea cerințelor UE privind siguranța produselor este adesea dificilă pentru operatorii economici, deoarece, în general, cerințele în sectorul așa-numitelor produse nearmonizate nu concordă cu cele din sectorul armonizat. În plus, în sectorul nearmonizat, cerințele UE privind siguranța produselor sunt adesea ambigue și nu cuprind criterii de referință detaliate pentru evaluarea siguranței, în timp ce, în sectorul armonizat, diferitele niveluri de siguranță a produselor, care se suprapun, prejudiciază securitatea juridică. Produsele nesigure și neconforme nu numai că prezintă riscuri pentru consumatori și alți utilizatori, ci au și consecințe economice importante, dat fiind că generează concurență neloială.

Operatorii care nu respectă normele pot face economii semnificative legate de costurile de punere în conformitate. Prin urmare, ei pot oferi produse la prețuri mai mici decât concurenții lor care respectă legea. În sectoarele în care există o concurență puternică generată de produse importate la prețuri reduse, industria europeană este dezavantajată. Prin urmare, producătorii care respectă legea sunt „penalizați”, conformitatea devenind „un dezavantaj competitiv”.

Odată cu intensificarea globalizării comerțului, problema produselor nesigure și neconforme vizează din ce în ce mai mult (dar nu exclusiv) bunurile importate din țări terțe.

1.2.2. Problema 2: Supravegherea pe piață a produselor în cadrul pieței unice este fragmentată

În ciuda armonizării la scară largă în întreaga Uniune a standardelor de siguranță și a altor cerințe pentru produse (de exemplu, cerințele de mediu) și a faptului că

[1] COM(2012) 225 final.
[2] COM(2012) 573 final.

numeroase produse sunt comercializate în mod regulat în mai multe state membre, piața unică este reglementată prin 27 de sisteme separate de punere în aplicare.

Numărul considerabil de produse neconforme de pe piață se explică în mare măsură prin faptul că supravegherea pieței nu funcționează în mod eficient în cadrul Uniunii Europene. Principalele cauze ale ineficacității și ineficienței supravegherii pieței unice a UE sunt: nivelul redus de coordonare între autoritățile de supraveghere a pieței din diferitele state membre, o funcționare necorespunzătoare a procedurilor UE pentru schimbul de informații privind riscurile produselor și aplicarea inconsecventă a măsurilor privind siguranța produselor la nivelul UE.

În cazul în care sunt necesare măsuri transfrontaliere, autoritățile trebuie să se bazeze pe colegii lor din alte state membre. Cu toate acestea, spre deosebire de alte domenii, de exemplu cele reglementate prin regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorilor sau prin directiva privind serviciile, în domeniul siguranței produselor, autoritățile de supraveghere a pieței nu beneficiază de proceduri care să permită asigurarea aplicării transfrontaliere eficace a legislației. Astfel, sunt risipite resurse semnificative și se pierd sinergii importante.

1.3. Dreptul UE de a acționa

Piața unică a produselor este o realizare-cheie a Uniunii Europene. Cu toate acestea, eliminarea barierelor naționale pentru produsele de consum și alte produse oferă o multitudine de oportunități comercianților mai puțin scrupuloși care nu aplică normele privind siguranța consumatorilor sau refuză să pună în aplicare legislația UE privind produsele. Prin urmare, UE are dreptul de a acționa în temeiul articolului 114 din TFUE în scopul de a asigura buna funcționare a pieței unice a produselor de consum și de a crește eficiența supravegherii transfrontaliere a pieței. Articolul 168 alineatul (1) și articolul 169 alineatul (1) din TFUE completează acest drept de a acționa. Primul articol stipulează că în definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane. Cel de-al doilea articol prevede că, pentru a promova interesele consumatorilor și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, Uniunea contribuie, printre altele, la protecția sănătății, a siguranței și a intereselor economice ale consumatorilor.

Chiar dacă există o piață unică a UE, este de competența statelor membre să asigure aplicarea cerințelor privind siguranța produselor. În conformitate cu principiul subsidiarității, acțiunile împotriva produselor care prezintă riscuri sunt efectuate de către statele membre. Cu toate acestea, modul în care se desfășoară și este organizată supravegherea pieței variază semnificativ de la un stat membru la altul.

Diferențele de organizare a supravegherii pieței la nivel național cauzează probleme într-un context în care controalele la frontierele naționale practic au dispărut. Pentru a garanta că sunt puse în circulație pe piață doar produse sigure și conforme, fiecare stat membru depinde de supravegherea pieței din țările vecine. Prin urmare, deficiențele de organizare a supravegherii pieței într-un stat membru pot compromite serios eforturile depuse de alte state membre. Acest lucru justifică acțiunea UE pentru a soluționa problema în cauză.

1.4. Obiective

1.4.1. Obiective de politică generale

Obiectivul general al acestei inițiative este de a îmbunătăți funcționarea pieței unice și de a atinge un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a altor utilizatori prin reducerea numărului de produse nesigure sau neconforme de pe piață.

1.4.2. Obiective de politică specifice

- consolidarea și întărirea cerințelor UE privind siguranța produselor;
- o mai bună coordonare și sporirea eficacității activităților de supraveghere a pieței în cadrul pieței unice a UE pentru bunuri;
- simplificarea cadrului legislativ al UE.

1.4.3. Obiective de politică operaționale

- asigurarea unei aplicări omogene a cerințelor UE privind siguranța produselor;
- reducerea ambiguității cerințelor privind siguranța produselor de consum nearmonizate;
- consolidarea mecanismelor de cooperare ale UE;
- sporirea coerenței procedurilor UE în materie de siguranță a produselor;
- adoptarea unor măsuri mai eficace în domeniul siguranței produselor la nivelul UE.

2. OPȚIUNI DE POLITICĂ

Opțiunile de politică prezentate au fost stabilite de Comisie, în strânsă cooperare cu toate grupurile părților interesate. Cu toate acestea, anumite opțiuni de politică au fost eliminate într-un stadiu incipient, inclusiv reglementarea siguranței serviciilor, adoptarea cerințelor privind siguranța produselor de uz profesional nearmonizate[3], adoptarea unor norme specifice privind produsele comercializate prin intermediul internetului și eliminarea cerinței generale de siguranță aplicabilă tuturor produselor de consum.

2.1. Obiectivul de politică specific nr. 1: consolidarea și întărirea normelor UE privind siguranța produselor

2.1.1. Obiectivul de politică operațional: asigurarea unei aplicări omogene a cerințelor UE privind siguranța produselor

Opțiunea 1.A – Scenariul de referință: păstrarea diferențelor între cerințele privind siguranța produselor de consum și cerințele privind siguranța produselor armonizate

Opțiunea 1.B – Alinierea cerințelor privind siguranța produselor de consum la cerințele privind siguranța produselor armonizate

Opțiunea 1.C – Cerințele privind siguranța produselor de consum sunt definite mai puțin strict decât cerințele privind siguranța produselor armonizate

Opțiunea 1.D – Cerințele privind siguranța produselor de consum sunt definite mai strict decât cerințele privind siguranța produselor armonizate

[3] Produse de uz profesional înseamnă acele produse care sunt utilizate numai de către profesioniști și nu de către consumatori, cum ar fi mașinile industriale, materiile prime sau produsele semifabricate.

2.1.2. Obiectivul de politică operațional: reducerea ambiguității cerințelor privind siguranța produselor de consum nearmonizate

Opțiunea 2.A – Scenariul de referință: existența unor proceduri de prestandardizare pentru produsele de consum nearmonizate care nu sunt aliniate la noul regim european de standardizare

Opțiunea 2.B – Aplicabilitate directă a cerințelor ad-hoc privind siguranța

Opțiunea 2.C – Suprimarea adoptării formale a cerințelor ad-hoc neobligatorii privind siguranța (aliniere la noul regim european de standardizare)

Opțiunea 2.D – Procedură accelerată de adoptare a standardelor europene existente, fără mandate

2.2. Obiectivul de politică specific nr. 2: o mai bună coordonare și sporirea eficacității activităților de supraveghere a pieței în cadrul pieței unice a UE pentru bunuri

2.2.1. Obiectivul de politică operațional: consolidarea mecanismelor de cooperare ale UE

Opțiunea 3.A – Scenariul de referință: menținerea situației actuale bazate în cea mai mare parte pe coordonarea voluntară a supravegherii pieței

Opțiunea 3.B – Coordonarea aplicării transfrontaliere a măsurilor care rezultă din supravegherea pieței efectuată „pe teren”

Opțiunea 3.C – Raționalizarea coordonării generale a activităților de supraveghere a pieței

Opțiunea 3.D – Centralizarea supravegherii pieței UE în ceea ce privește produsele nealimentare (Agenția UE pentru supravegherea pieței)

2.2.2. Obiectivul de politică operațional: sporirea coerenței procedurilor UE în materie de siguranță a produselor

Opțiunea 4.A – Scenariul de referință: menținerea notificărilor paralele în cadrul procedurii RAPEX și a procedurii de salvgardare.

Opțiunea 4B – Simplificarea procedurii RAPEX

Opțiunea 4.C – Simplificarea procedurii RAPEX și eficientizarea acesteia ținând cont de procedura de salvgardare

2.2.3. Obiectivul de politică operațional: adoptarea unor măsuri mai eficace în domeniul siguranței produselor la nivelul UE

Opțiunea 5.A – Scenariul de referință: măsurile de siguranță a produselor la nivelul UE rămân aplicabile indirect pentru o perioadă de doar un an

Opțiunea 5.B – Extinderea domeniului de aplicare a măsurilor privind siguranța produselor la nivelul UE asupra produselor armonizate care nu sunt destinate consumului

Opțiunea 5.C – Măsurile privind siguranța produselor la nivelul UE devin direct aplicabile

Opțiunea 5.D – Eliminarea valabilității limitate a măsurilor privind siguranța produselor la nivelul UE

Opțiunea 5.E – O combinație între opțiunile 5.B, 5.C și 5.D

2.3. Obiectivul de politică specific nr. 3: simplificarea cadrului legislativ al UE

La cele două obiective de politică specifice se adaugă obiectivul simplificării cadrului legislativ privind siguranța produselor și supravegherea pieței. Simplificarea constă în (1) fuzionarea normelor de supraveghere a pieței din diferite texte legislative într-un singur regulament orizontal de supraveghere a pieței (2) transformarea directivei revizuite privind siguranța generală a produselor într-un regulament și (3) abrogarea Directivei 87/357/CEE și includerea conceptului său, și anume că produsele care imită alimentele nu trebuie să pună în pericol sănătatea și siguranța consumatorilor, în noul regulament privind siguranța produselor de consum care înlocuiește directiva privind siguranța generală a produselor.

3. ANALIZA IMPACTULUI ȘI COMPARAREA OPȚIUNILOR DE POLITICĂ AVUTE ÎN VEDERE

Având în vedere absența unor statistici fiabile sau a unor estimări în ceea ce privește numărul de produse de consum nesigure și nearmonizate și de produse armonizate neconforme, evaluarea opțiunilor este în principal calitativă.

3.1. Obiectivul de politică specific nr. 1: consolidarea și întărirea normelor UE privind siguranța produselor

3.1.1. Obiectivul de politică operațional: asigurarea unei aplicări omogene a cerințelor UE privind siguranța produselor

Pentru a oferi consumatorilor și altor utilizatori același nivel ridicat de protecție împotriva produselor nesigure peste tot în UE, precum și pentru a preveni apariția barierelor pe piața internă a UE, normele UE privind siguranța produselor trebuie să fie clare și compatibile între diferite sectoare de produse.

Compararea opțiunilor în raport cu scenariul de referință

Opțiuni / Aspecte discutate	Opţiunea 1.B	Opţiunea 1.C	Opţiunea 1.D
Siguranța consumatorilor	++	-	++
Claritate și securitate juridică	++	+	-
Eficacitatea și eficiența supravegherii pieței	++	--	+

Compararea evoluției costurilor pentru operatorii economici, în raport cu scenariul de referință

Opțiuni / Tipuri de costuri	Opţiunea 1.B	Opţiunea 1.C	Opţiunea 1.D
Costuri legate de căutare de informații/cheltuieli judiciare	Scădere	Ușoară scădere	0
Costuri de producție	0*	0	Creștere

* ușoară creștere, cu excepția unui grup foarte mic de producători

Opțiunea preferată: Opțiunea 1.B – alinierea cerințelor privind siguranța produselor de consum la cerințele privind siguranța produselor armonizate

3.1.2. Obiectivul de politică operațional: reducerea ambiguității cerințelor privind siguranța produselor de consum nearmonizate

Opțiunile de politică care au ca scop reducerea ambiguității cerințelor privind siguranța produselor de consum nearmonizate sunt evaluate în funcție de ușurința cu care ar putea permite elaborarea de standarde europene în cadrul normelor de siguranță generală a produselor, de coerența procedurilor cu regimul general stabilit de Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și de costurile pentru administrația publică.

În ceea ce privește rapiditatea și reducerea sarcinii administrative, opțiunile 2.C și 2.D pot fi considerate superioare opțiunii 2.B. În ceea ce privește opțiunile 2.C și 2.D, criteriul coerenței procedurilor pentru solicitarea elaborării de standarde favorizează opțiunea 2.C mai degrabă decât opțiunea 2.D.

Compararea opțiunilor în raport cu un set predefinit de criterii

Opțiuni / Criterii	**Opțiunea 2.B**	**Opțiunea 2.C**	**Opțiunea 2.D**
Rapiditate	-	+	++
Coerență	-	+	-
Costuri pentru autorități (inclusiv autoritățile naționale și UE)	Nicio modificare	Scădere	Scădere

Opțiunea preferată: Opțiunea 2.C – Suprimarea adoptării formale a cerințelor ad-hoc neobligatorii privind siguranța (aliniere la noul regim european de standardizare)

3.2. Obiectivul de politică specific nr. 2: o mai bună coordonare și sporirea eficacității activităților de supraveghere a pieței în cadrul pieței unice a UE pentru bunuri

3.2.1. Obiectivul de politică operațional: consolidarea mecanismelor de cooperare ale UE

Impactul diferitelor opțiuni de politică este evaluat și comparat în conformitate cu criteriile privind eficacitatea și eficiența supravegherii pieței, ținând cont de resursele disponibile și de obiectivul de a asigura supravegherea continuă a pieței unice a UE.

Spre deosebire de opțiunile 3.B și 3.C, care își propun să obțină progrese cu aceleași resurse, opțiunea 3.D va genera, probabil, beneficii mai mari pentru piața unică a UE și pentru siguranța consumatorilor, dar va necesita investiții substanțiale pentru a construi un cadru centralizat la nivelul UE pentru supravegherea pieței în domeniul siguranței produselor nealimentare. Cu toate acestea, chiar și în cadrul opțiunii 3.D, doar anumite activități (cum ar fi inspecțiile sistemelor, evaluările la nivel de omologi a bunei funcționări a autorităților de supraveghere a pieței din statele membre, monitorizarea coordonării între autoritățile naționale de aplicare a legii și punctele de contact naționale RAPEX) ar putea fi deplasate la nivelul central al UE. Pe de altă parte, acțiunile esențiale de supraveghere a pieței, cum ar fi inspecția la fața locului a producătorilor, importatorilor și distribuitorilor, testarea produselor, evaluarea și gestionarea riscurilor ar trebui să se realizeze la nivel național.

Prin urmare, opțiunea 3.C pare a fi cea mai potrivită pentru îndeplinirea obiectivului de realizare a unui cadru coerent și integrat pentru o supraveghere descentralizată a pieței unice a UE. În ceea ce privește avantajele, această opțiune este superioară opțiunii 3.B, deși potențial inferioară opțiunii 3.D; în ceea ce privește costurile, opțiunea este echivalentă cu opțiunea 3.B, dar superioară opțiunii 3.D.

Compararea opțiunilor în raport cu scenariul de referință

Opțiuni / Aspecte discutate:	Opţiunea 3.B	Opţiunea 3.C	Opţiunea 3.D
Siguranța consumatorilor/utilizatorilor	+	++	++
Competitivitatea operatorilor economici care respectă cerințele	+	++	++
Eficacitatea supravegherii pieței	+	++	+++
Eficiența supravegherii pieței	+	++	+
Potențialul de armonizare a abordărilor privind punerea în aplicare pe piața internă	+	++	+++

Compararea evoluției costurilor pentru autoritățile publice, în raport cu scenariul de referință

Opțiuni / Tipuri de costuri	Opţiunea 3.B	Opţiunea 3.C	Opţiunea 3.D
Costuri pentru autoritățile naționale de supraveghere a pieței	Ușoară creștere	Ușoară creștere	Creștere
Costuri pentru UE	Ușoară creștere	Ușoară creștere	Creștere puternică

Opţiunea preferată: Opțiunea 3.C – Raționalizarea coordonării generale a supravegherii descentralizate a pieței unice a UE.

3.2.2. Obiectivul de politică operațional: sporirea coerenței procedurilor UE în materie de siguranță a produselor

Opțiunile sunt evaluate și comparate în conformitate cu criteriul eficacității urmăririi produselor periculoase și al eficienței gestionării procedurilor UE de notificare pentru statele membre și Comisie.

Opțiunea 4.A nu ar elimina sau atenua deficiențele procedurilor de notificare existente ale UE și, prin urmare, nu este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit. Opțiunile 4.B și 4.C ar oferi mijloace eficace pentru a urmări produsele nesigure pe piața internă a UE, dat fiind că ambele prevăd simplificarea condițiilor de notificare RAPEX și că obiectivul unei mai bune funcționări a procedurilor de alertă pentru produsele nealimentare periculoase ar fi atins. Opțiunea 4.C pare să fie

superioară opțiunii 4B deoarece aceasta ar avea avantajul suplimentar de a raționaliza diferitele proceduri, făcându-le astfel mai ușor de aplicat.

Compararea schimbărilor pentru autoritățile publice în raport cu scenariul de referință

Opțiuni / Criterii	Opţiunea 4.B	Opţiunea 4.C
Eficacitatea urmăririi produselor nesigure	Creștere	Creștere
Costuri pentru autoritățile naționale de supraveghere a pieței	Ușoară scădere	Scădere
Costuri pentru UE	0	Scădere

Opţiunea preferată: Opțiunea 4.C – simplificarea procedurii RAPEX și eficientizarea acesteia ținând cont de procedura de salvgardare

3.2.3. Obiectivul de politică operațional: adoptarea unor măsuri mai eficace în domeniul siguranței produselor la nivelul UE

Pentru a îndeplini obiectivul adoptării unor măsuri mai eficace la nivelul UE împotriva produselor care prezintă un risc, în special în situațiile în care acțiunile individuale ale statelor membre nu oferă un răspuns coerent, măsurile UE privind siguranța produselor trebuie să fie oportune, previzibile și aplicate în mod eficace de către autoritățile naționale de supraveghere a pieței.

Instituirea unor dispoziții privind aplicabilitatea directă a măsurilor UE în materie de siguranță a produselor, permițând adoptarea lor fie pentru o perioadă stabilită de la caz la caz, fie fără limită de valabilitate, este cea mai bună modalitate de a răspunde în mod rapid, eficient și previzibil aspectelor legate de siguranță. Măsurile privind siguranța produselor la nivelul UE ar putea deveni direct aplicabile, astfel încât autoritățile de supraveghere a pieței să ia măsuri de punere în aplicare fără întârzieri sau incertitudini referitoare la transpunerea în legislația națională de către fiecare stat membru în parte.

Compararea opțiunilor 5.B, 5.C și 5.D pe baza unor criterii predefinite

Opțiuni / Criterii	Opţiunea 5.B	Opţiunea 5.C	Opţiunea 5.D	Opţiunea 5.E
Rapiditate	0	+	+	++
Previzibilitate	0	0	+	++
Aplicare eficace	+	++	0	+++

Opţiunea preferată: Opțiunea 5.E – O combinație între opțiunile 5.B, 5.C și 5.D

4. FORMA INSTRUMENTELOR LEGISLATIVE

Se sugerează ca opțiunile selectate să ducă la crearea a două instrumente juridice diferite:

Problema 1 ar fi soluționată prin adoptarea unui regulament privind siguranța produselor de consum, de înlocuire a directivei privind siguranța generală a produselor, care ar menține obligația generală ca toate produsele de consum să fie sigure și care, în ceea ce privește obligațiile operatorilor economici, ar fi aliniat la dispozițiile corespunzătoare din anexa 1 la Decizia nr. 768/2008/CE[4]. Problema 2 ar fi rezolvată printr-un nou regulament privind supravegherea pe piață a produselor care ar constitui principalul instrument de supraveghere a pieței în ceea ce privește produsele nealimentare. Dispozițiile privind supravegherea pieței din cadrul legislației UE privind piața internă, care sunt în prezent răspândite în mai multe texte ale legislației sectoriale a UE, în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în directiva privind siguranța generală a produselor, ar urma să fie înlocuite de dispozițiile acestui nou regulament.

Un regulament, fiind direct aplicabil în toate statele membre, ar permite atingerea unui nivel foarte ridicat de armonizare a normelor privind siguranța produselor și supravegherea pieței. Regulamentul privind siguranța produselor de consum ar impune obligații asupra operatorilor economici care ar fi direct aplicabile (creând astfel condiții egale de concurență) și ar permite autorităților de supraveghere a pieței să acționeze imediat în cazul unor produse de consum periculoase sau neconforme, fără a fi nevoie ca aceste norme să fie transpuse în diferitele legislații naționale.

5. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Pe lângă evaluarea instrumentelor legislative la cinci ani de la intrarea lor în vigoare, monitorizarea aplicării normelor UE privind siguranța produselor va fi efectuată prin colectarea de informații relevante din (i) sondajele Eurobarometru privind siguranța consumatorilor (ii) sistemul de informații GRAS-RAPEX (iii) sistemul general de gestionare a informației (ICSMS) și (iv) activitatea de monitorizare a indicatorilor de punere în aplicare care examinează anumiți parametri ai supravegherii pieței în statele membre.

Sondajele Eurobarometru pot măsura modul în care consumatorii și operatorii economici percep siguranța produselor pe piață. Această percepție este relevantă pentru a evalua dacă inițiativa a contribuit la creșterea nivelului de siguranță a produselor de consum, precum și la creșterea încrederii consumatorilor în piață și în cadrul de reglementare.

Studiile ad-hoc întreprinse în special de întreprinderi ar putea permite evaluarea contribuției viitoarei legislații la reducerea costurilor de conformare pentru operatorii economici și a avantajelor aduse de o concurență mai loială și de eliminarea de pe piață a operatorilor care nu respectă regulile.

În sfârșit, ameliorarea coordonării și eficacității activităților de supraveghere a pieței în cadrul pieței unice ar putea fi demonstrată prin intermediul monitorizării indicatorilor de punere în aplicare și a datelor notificate și schimbate cu ajutorul sistemelor informatice care vor fi dezvoltate în continuare în temeiul noii legislații.

---

[4] Articolele R1 – R7.